

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Преподобний Антоній
Великий**

**Our Venerable Father,
Anthony the Great**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

«Наше життя і смерть – з нашим ближнім. Якщо ми здобули свого брата, ми здобули Бога, а якщо ми ввели свого брата в спокусу, то ми згрішили проти Христа.» (Преп. Антоній Великий, *Вислови Отців-Пустельників*, 9)

На 30-го січня за Григоріянським календарем (це – 17-го за Юліянським) ми святкуємо пам'ять одного з перших Отців-Пустельників, Преп. Антонія Великого, першої людини, яку прославили в хорі Святих, яку не були замучили за Віру. Натомість він прийняв на себе добровільне безперервне мучеництво – чернече життя на самоті в єгипетській пустині.

Ми знаємо про нього з біографії, яку написав Св. Афанасій, Архієпископ Олександрійський, герой Першого Вселенського Собору, що відбувся в Нікеї 325 р. Це той муж Церкви,

“Our life and death is with our neighbour. If we gain our brother, we have gained God, but if we scandalize our brother, we have sinned against Christ.” (St. Anthony the Great, *The Sayings of the Desert Fathers*, 9)

On January 30 on the Gregorian calendar (which is January 17 according to the Julian calendar) we celebrate the memory of one of the first Desert Fathers, St. Anthony the Great, who was the first person to be canonized, who was not martyred for the Faith. Instead, he took upon himself a voluntary ongoing martyrdom - that of living a solitary monastic life in the Egyptian desert.

We know of him from a biography written by St. Athanasius, Archbishop of Alexandria, the hero of the First Ecumenical Council held in Nicea in 325.

тодішній Диякон, що сказав: «Бог став Людиною для того, щоб людина могла стати богом». Це – навчання про Обоження, яке проголошує, що людське спасіння полягає в тому, що вона, співпрацюючи з Божою Благодаттю, стає якнайбільше подібною до Бога, ніколи не перестаючи в той самий час таки бути людиною. Господь Ісус – істинний Бог по природі, Друга Особа Пресвятої Тройці, а також істинна Людина.

Народився Св. Антоній в місті Кімн Ел-Аруз біля Фівіадської пустині в нижньому Єгипті в 251 р. Його батьки були побожними Християнами. Вони упокоїлись, коли йому було 20 літ і залишили йому опіку над його сестрою. Одного разу він почув слова Христові в Євангелії: «Коли хочеш бути досконалим, піди, продай добра свої та й убогим роздай, і матимеш скарб ти на небі. Потому приходь та й іди вслід за Мною» (Матвія 19:21). Він вирішив, що ці слова відносяться до нього. Отож Антоній передав свою сестричку під опіку побожних дівиць, що жили спільним життям, продав своє майно, роздав набуте убогим і став жити в хатинці за містом. Він віддав себе постові й молитві і працював руками, щоб утримати себе і допомагати убогим.

Він приймав що раз строгіший режим посту й молитви і перенісся на цвинтар, для більшої самотності. Часами його страшно спокушували, а то й фізично на нього накидалися демони, які намагалися відвернути його з путі, яку він був прийняв. Антоній відбивався Молитвою і зосередженням своїх думок на Христі. Він також шукав поради та молитов від інших знайомих йому аскетів.

А на останку Антоній таки подався в пустиню з благословення Старця, до якого він був удався о провід у своєму подвижництві. Він провів там 20 літ у цілковитій самотності. Та коли наступило сильне гоніння Християн за володіння Імператора Максиміана, то Антоній

This is the Churchman, a Deacon at the time, who said: "God became man so that man might become god". This is the doctrine of Theosis, which proclaims that the salvation of humans consists in their becoming, by co-operating with God's grace, as much like God as possible, while always retaining their humanity. Jesus is truly God by nature, the Second Person of the Trinity, and also truly human.

St. Anthony was born in Qimn El-Arouse near the desert of the Thebaid in lower Egypt in 251. His parents were pious Christians. They died when he was twenty, leaving him in charge of his younger sister. On one occasion he heard the words of Christ in the Gospel: "If you want to be perfect, go, sell what you have and give to the poor, and you will have treasure in heaven; and come, follow Me" (Matthew 16:21) and decided that they applied to him. He left his sister in the care of pious virgins living in community, sold his possessions, and took up residence in a hut outside the city. He dedicated himself to fasting and prayer and worked with his hands to support himself and help the poor.

He kept adopting an ever stricter regime of fasting and prayer and moved to a graveyard for greater solitude. At times he was terrifically tempted and even physically attacked by demons who sought to turn him away from the path he had adopted. Anthony resisted by prayer and keeping his thoughts fixed on Christ. He also sought advice and prayer from other ascetics he knew.

Finally Anthony moved into the desert with the blessing of the Elder he had turned to for guidance when he began his ascetic journey. He then spent twenty years there in total isolation. When intense persecution of Christians broke out during the reign of Emperor Maximian Anthony left the desert to support and minister to the martyrs in prison, at trials and at places of

залишив пустиню, щоб підтримати й послужити Мученикам у тюрмах, на судах та на місцях страти. Він надіявся приєднатися до них у мучеництві але так не сталося.

Коли гоніння припинилося Антоній повернувся в пустиню. Знову тоді вийшов він захищати Віру Православну проти аріан. Його слава була такою великою, що навіть Імператор Константин написав до нього прохаючи благословення та молитов. Браття Ченці наполягли на нього і Антоній йому відписав похваляючи його за віру в Христа та напминаючи йому про страшний Суд та про те, Хто це – справжній Цар.

Антоній упокоївся у Бозі в віці 105 літ, проживши 80 літ у пустині. Він смиренно попросив своїх учеників похоронити його тіло в таємному місті. Та на останку його таки знайшли і повезли в Олександрію в 544 р., а потім у Константинополь. Нарешті воно знайшло місце спочинку у Франції.

Св. Антоній нагадує нам, що життя у Христі вимагає того, щоб ми змагалися з тілом, зі світом та з дияволом. Він допомагає усім, що до нього звертаються, з життям покаяння та постійного звертання до Господа о поміч та підсилення у перегонах та змаганнях властивих побожному житті, до якого покликаний кожний Християнин. Дякуємо Богові за чудове сяйво Антонія у небозводі Царства Христового. Амінь.

execution. He hoped to join them in martyrdom but it was not to be. After the persecution abated St. Anthony went back to the desert. He came out again to defend the Orthodox Faith against the Arians. His fame was very great and even Emperor Constantine wrote to him asking for his blessing and prayers. At the urging of brother monks, Anthony wrote to him commending him for his faith in Christ, and asking him to remember the Last Judgment and who the true King is.

Having spent eighty years in the desert, St. Anthony reposed in the Lord at the age of 105. He asked his disciples to bury his body in a secret place out of humility. Nonetheless they were eventually found and transported to Alexandria in 544, and eventually to Constantinople. Finally they found a resting place in France.

St. Anthony reminds us that to live in Christ is to accept to struggle with the world, the flesh and the devil. He aids all those who turn to him to follow a path of penitence, continually turning to the Lord for help and strength to run the race and fight the battle that is the particular calling of every Christian. Thank God for this wonderful Light in the firmament of the Kingdom of Christ. Amen.